

Anem a continuar amb la pregunta número 781, que formularà el diputat Alberto García, del Grup Parlamentari Ciudadanos, també a la vicepresidenta.

Quan vullga, senyor García.

El senyor García Salvador:

Bona vesprada.

Senyora vicepresidenta, ¿està la conselleria implantant les mesures suficients per tal de garantir l'autonomia personal de les persones amb discapacitat? *(S'interromp la gravació)*

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vullga, quan vullga, vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor García, per la pregunta.

En primer lloc, per a contestar la seua pregunta, hauríem de saber què significa «suficient» i concretar-ho.

És cert que..., digam, si la llei d'atenció a les persones en situació de dependència ha sigut una gran abandonada del govern antic, la part de la promoció de l'autonomia personal és el que pitjor ens hem trobat quan hem aplegat al govern.

En qualsevol cas, quan n'hi han necessitats, convindrà vosté amb mi, que mai és suficient. I li proposaria una alternativa, que és: ¿estem fent allò toca i que podem fer? Doncs en este cas, la resposta és sí, sens dubte, estem fent el que toca i estem fent el que podem fer.

El senyor García Salvador:

Bé, senyora vicepresidenta, jo no estic en absolut d'acord amb vosté. Jo li venia a parlar de l'Ordre 1/2016, de 20 de gener, i de la resolució 28 d'abril que la complementa, per a la concessió d'ajudes i subvencions per a la promoció de l'autonomia personal.

El seu govern, el del botànic, el de rescatem persones, fa referència a l'autonomia personal com un aspecte fonamental. Però eixe interés, certament, s'ha de demostrar, i és ahí on vosté..., on les seues polítiques fallen estrepitosament.

Jo la imagino a vosté sabedora de la contestació social que ha suposat l'aplicació de l'ordre i de la resolució. Una contestació social entenem massiva, notòriament negativa.

Vostés han exclòs de les ajudes un nombre important de sol·licitants, que han superat la nota de tall fixada per vostés en 60 punts. Però no només això, també hi ha gent amb 80 punts, amb 80 punts, que reben 286 euros al mes, amb un

85% de discapacitat, amb un grau II de dependència i que havien de pagar 2.700 euros per les seues ajudes, és a dir, deu mesos del que cobren.

La seva conselleria no ha estat capaç d'estimar adequadament els costos de les ajudes, una cosa que podia fer atenent a l'article 164 de la Llei 1/2015, de subvencions, que diu: «Con carácter previo a la aprobación de la convocatoria, se deberá acreditar la existencia de consignación presupuestaria suficiente para cubrir los costes estimados.»

Però es que, a més, vostés tampoc han tingut cap interés en ampliar el crèdit. L'article 18 de la Llei de pressupostos de 2015 parla de *normas para modificación de presupuestos*. L'article 18 diu: «De las ampliaciones de crédito. A efectos de lo dispuesto en l'article 48 de la Llei 1/2015, de subvencions, tendrán la condición de ampliables los créditos que se relacionan a continuación: los destinados a satisfacer el pago de las personas por vejez o enfermedad y las ayudas a personas con minusvalía.» És a dir, al nostre entendre, vosté ha tingut dos vies per a fer-ho i vosté no ho ha fet.

L'autonomia personal no és una prioritat per a vostés, no és una prioritat per al seu govern. Vostés plantegen les ajudes via concurrència competitiva, que és contrari al dret subjectiu. Vostés han plantejat una clamorosa falta de pressupost. Vostés actuen de forma discrecional. Vostés amplien els crèdits a l'ajuda de famílies d'acollida o a la renda valenciana d'inclusió –no tenim res a dir sobre això–, però ¿per què no a estes ajudes a l'autonomia personal?

Però és que, a més, la seua conselleria ha dit a estes persones que amb 60 i 80 punts este any que ve no van a poder accedir a eixes ajudes. I volem que això ens ho conteste vosté, si van a poder accedir o no.

Li torne a repetir. L'autonomia no és una prioritat per a vostés, per com han gestionat les ajudes, per fer-ho a través de concurrència competitiva –li dic–, totalment contrari a dret subjectiu, per la falta de crèdit...

Però li vaig a donar dos exemples més de per què l'autonomia personal no és per a vostés el més interessant. ¿Què passa amb les prestacions personals? N'hi han quatre prestacions en la comunitat, les mateixes que n'hi havia amb el Partit Popular. Vint mesos després tenim les mateixes.

I a més, una altra qüestió que vosté sap perfectament. Vosté manté el copagament de vivendes tutelades, vivendes en recolzament, una cosa que vosté es va comprometre a eliminar-ho i encara està. Explique'ns per què vosté manté això.

Vosté va dir que totes les ajudes..., tot el que necessitara la gent en la discapacitat o la dependència anaven a ser drets subjectius, drets de ciutadania, de caràcter universal, vinculats i exigibles. I d'això res, senyora vicepresidenta, d'això res.

Mire, este matí vosté se vanagloriava que l'han felicitat els de Save the Children per la seua actuació dels refugiats. A mi em sembla bé. Jo també la felicito pel mateix. Però, és clar, els que no la van a felicitar són la gent de la discapacitat per la forma en què ha plantejat vosté les ajudes a l'autonomia personal.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Mire –li ho he dit en la primera intervenció–, el gran abandonament que ja ha patit durant estos anys la llei d'autonomia personal està precisament en les ajudes a l'autonomia perso..., el de la promoció de l'autonomia personal.

Ens hem trobat tot per fer, senyor García. Vosté sap que en el decret de dependència, que està a punt d'eixir, d'atenció a les persones amb dependència i que estableix els recursos, el gran apartat, digam, que va a donar un pas de gegant és el de l'autonomia personal, perquè estableix, a més, la compatibilitat entre recursos d'autonomia personal i recursos d'atenció a la dependència, que fins ara no existia i vosté ho sap perquè conèixer el contingut d'eixe decret.

En eixe decret s'estableix que una persona pot estar en una residència o en un centre de dia o pot estar en un centre ocupacional i a més tindre altres ajudes de promoció de l'autonomia personal o pot compatibilitzar un centre ocupacional amb un centre residencial, que fins ara no era possible. Però el decret està en el procediment d'aprovació i vosté sap perfectament que ahí s'estan donant respostes a açò.

Quant a les ajudes, són en concurrència competitiva? Clar que sí, perquè la llei ens obliga a que siguen per concurrència competitiva. Jo estic d'acord amb vosté que això no és allò òptim quan parlem de drets subjectius i és en el decret, a més, on estem aprofundint en la qüestió del dret subjectiu. I sap vosté també que ens hem trobat tot per fer. 46.000 persones en llista d'espera, senyor García, ara n'hi ha 30.000. Que s'ha de fer més? Clar que s'ha de fer més! Però hem passat de 46.000 a 30.000, en vint mesos, senyor García. Vostés també hauran de reconèixer l'esforç que s'està fent amb el pressupost que tenim, l'esforç pressupostari d'haver pujat un 25% en dos anys el pressupost d'esta conselleria i a més haver fet crèdit ampliable tot el que ha de veure amb l'atenció a la dependència i l'autonomia personal. Això també ho hauran de reconèixer.

Vostés pensen de veres que en vint mesos podem arreglar el *desaguisat* de vint anys i, en concret, de deu anys des de la llei de dependència? Que no s'ha mogut res en esta comunitat, que hem sigut la comunitat última durant els últims anys en l'Observatori de la Dependència i ara som la tercera comunitat d'Espanya que més avança en dependència. Ja ho sé, si vosté té raó. S'ha de fer més en autonomia personal? Sí, s'ha de fer més. Però en els vint mesos que hem estat s'ha dignificat l'atenció a la dependència i s'estan assentant les bases perquè les persones en esta comunitat que tenen una diversitat funcional puguen tindre la vida independent o autònoma d'acord amb les seues circumstàncies. I això vosté sap que s'està fent un esforç grandíssim. Que s'ha de fer més? Estic d'acord amb vosté, s'ha de fer més. Però no tinga dubte, és l'objectiu d'este Consell.

I vosté m'haurà sentit dir mil vegades que nosaltres apostem per un model d'autonomia enfront d'un model de dependència que vam heretar. No només un model de dependència sinó un model de dependència abandonat amb milers de persones esperant, a les quals estem donant la resposta ara, a les quals hem llevat el copagament en centres de dia i, efectivament, hem alleugerat l'aportació suplementària en centres residencials i en vivendes tutelades sobretot. Vosté sap el que se pagava abans en vivenda tutelada i ara l'IPREM sencer se garantix a les persones que estan en una vivenda tutelada.

Vosté sap el canvi de gegant que vam fer en la llei de mesures de l'any 2016, on a les persones que abans se'ls confiscaven les pagues extraordinàries, se'ls confiscava el salari, ara se li garantix a una persona que està en una vivenda tutelada que es quedarà el salari íntegre que respon a l'ingrés de l'IPREM. I vosté això ho haurà de reconèixer. Que queda molt per fer? Estic d'acord amb vosté, senyor García, i a més espere seguir comptant amb la complicitat de vosté en estos temes.

Anem a avançar més? Sí, però pas a pas. I, primer, les persones que pitjor estan, que són els 30.000 que seguim tenint en llista d'espera, que eixos sí que no tenen cap recurs...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora vicepresidenta...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...eixos són els primers que anem a atendre. Efectivament, primer els qui estan pitjor, després anirem a arreglar les situacions dels qui estan un poquet millor dels qui estan pitjor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a continuar amb la pregunta que formularà la diputada... (*Remors*) No, no té temps ja, són dos vegades només i vosté ha intervingut ja dos vegades. Sé que no s'havia adonat, m'imagine.

Pregunta de la diputada Llum Quiñonero, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, també a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Senyora Quiñonero, si és tan amable de polsar el micro. Molt bé. Quan vosté vullga.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bona vesprada.

Esta mañana hemos hablado del pacto de estado contra la violencia machista y volvemos con ello, el pacto de estado y el pacto valenciano. Necesitamos hacer de esta lucha una batalla colectiva. Se han elaborado leyes que fueron